
PRZYPATRZYCIEL (2) *sb m*

N sg przypatrzyciel (2).

Sł stp brak, Cn s.v. przypatrujący się, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Ten, kto ogląda, przygląda się; obserwator; contemplator Calep, Cn; inspector, spectator Cn (1) :*
Contemplator – Przipatrziciel. *Calep* 251a.

2. *Ten, kto poznaje, docieka, zgłębia; considerator, speculator Cn [czego] (1) :*

*Szereg: »przypatrzyciel i badacz« (1): A przetóż on Philozoph wyfoce dowćipny [tj. Arystoteles]/
przypátrzyćiel y bádác z biegu nátury [*rerum naturae sagacissimus interpres JanStat 762*] [...] záołół
łłowy y wiérłzem Homerulá *SarnStat 111*.*

Synonimy cf PRZYPATRZACZ.

Cf [PRZYPATRZACZ]

KO